

Rada Bezpieczeństwa

Distr.: Ogólny
19 Czerwca 2008

Rezolucja 1820 (2008)

**Przyjęta przez Radę Bezpieczeństwa na jej 5916tym spotkaniu
19 Czerwca 2008**

Rada Bezpieczeństwa,

Potwierdza swoje zaangażowanie w kontynuowanie i pełną realizację rezolucji 1325 (2000), 1612 (2005) i 1674 (2006) i przypomina Oświadczenia swojego przewodniczącego z dnia 31 Października 2001 r. (Rada Bezpieczeństwa/PRST/2001/31), 31 Października 2002 (Rada Bezpieczeństwa /PRST/2002/32), 28 Października 2004 r. (Rada Bezpieczeństwa/PRST/2004/40), 27 Października 2005 r. (Rada Bezpieczeństwa /PRST/2005/52), 8 Listopada 2006 (Rada Bezpieczeństwa /PRST/2006/42), 7 Marca 2007 r. (Rada Bezpieczeństwa /PRST/2007/5) i 24 Października 2007 r. (Rada Bezpieczeństwa /PRST/2007/40);

Kierując się celami i zasadami Karty Narodów Zjednoczonych,

Potwierdza również rozwiązać, wyrażone w dokumentach na Światowym Szczycie w 2005 roku, wyeliminowanie wszelkich form przemocy wobec kobiet i dziewcząt, w tym położenia kresu bezkarności oraz zapewnienie ochrony ludności cywilnej, zwłaszcza kobiet i dziewcząt, w trakcie i po konfliktach zbrojnych, zgodnie ze zobowiązaniami państw, które zadeklarowały się na mocy międzynarodowego prawa humanitarnego i międzynarodowych praw człowieka;

Przypomina zaangażowania deklaracji Pekinńskiej i Platformy Działania, (A/52/231), jak również te zawarte w dokumencie z dwudziestej trzeciej Specjalnej Sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych, zatytułowanego "Kobiety 2000: Równość Płci, Rozwój i Pokój w Dwódnastym Pierwszym Wieku" (A/S-23/10/Rev.1), w szczególności te dotyczące przemocy seksualnej i kobiet w sytuacjach konfliktu zbrojnego;

Potwierdza również zobowiązania Państw-Stron Konwencji o Likwidacji Wszelkich Form Dyskryminacji wobec Kobiet, ich dodatkowy Protokół fakultatywny, Konwencji Prawach Dziecka i ich Protokołów Dodatkowych, oraz powołuje państwa, które jeszcze się nie określily do rozważenia ratyfikacji lub do ich przystąpienia;

Zauważa, że cywile stanowią zdecydowaną większość dotkniętych konfliktami zbrojnymi; że kobiety i dziewczęta są szczególnie ukierunkowane na przemoc seksualną, używaną jako wojenną taktykę poniżenia, dominowania, zaszczepienia w strachu, rozproszenia i/lub przymusowego przeniesienia cywilnych członków wspólnoty lub grupy etnicznej; gdzie przemoc seksualna, w ten sposób, w niektórych przypadkach może się utrzymywać po zakończeniu działań wojennych;

Przypomina ze potępia stanowczo wszystkie inne formy seksualnych przestępstw popełnianych wobec ludności cywilnej w konfliktach zbrojnych, w szczególności na kobietach i dzieciach;

Podkreśla głębokie zaniepokojenie, że mimo wielokrotnego potępienie przemocy wobec kobiet i dzieci w sytuacjach konfliktów zbrojnych, w tym z seksualnej przemocy w sytuacjach konfliktu zbrojnego, i mimo próśb kierowanych do wszystkich stron konfliktu zbrojnego o zaprzestanie takich działań ze skutkiem natychmiastowym, takie akty nadal się pojawiają, a w niektórych sytuacjach stały się systematyczne i powszechne, osiągając przerażający poziom brutalności,

Przypomina włączenie szeregu przestępstw na tle seksualnej przemocy w Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego w Rzymie oraz statutu ad hoc międzynarodowych trybunałów karnych,

Potwierdza istotną rolę kobiet w zapobieganiu i rozwiązywaniu konfliktów i budowania pokoju, *podkreślając* ważne znaczenie ich równego udziału i pełnego uczestnictwa we wszystkich wysiłkach na rzecz utrzymania, promowania pokoju i bezpieczeństwa oraz konieczność zwiększenia ich roli w procesie podejmowania decyzji w odniesieniu do zapobiegania i rozwiązywania konfliktów,

Również głęboko zaniepokojony w związku z istniejącymi barierami i wyzwaniem w uczestnictwie kobiet i pełnego ich zaangażowania w zapobieganiu i rozwiązywaniu konfliktów w wyniku przemocy, zastraszania i dyskryminacji, które obniżają zdolności kobiet i prawowitość do uczestnictwa w po konfliktowym życiu publicznym, uznając to za negatywny wpływ na trwały pokój, bezpieczeństwo i pojednanie, w tym budowaniu pokoju, po zakończeniu konfliktu,

Uznaje, że kraje członkowskie ponoszą główną odpowiedzialność za uszanowanie i przestrzeganie praw człowieka swoich obywateli, a także wszystkich osób na ich terytorium, na podstawie odpowiedniego prawa międzynarodowego,

Potwierdza, że strony konfliktu zbrojnego ponoszą główną odpowiedzialność za podjęcie wszelkich możliwych kroków w celu zapewnienia ochrony dotkniętych cywilów,

Przyjmuje z zadowoleniem bieżącą koordynację działań w ramach systemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, charakteryzującą się inicjatywą pomiędzy agencjami "Akcja Organizacji Narodów Zjednoczonych przeciwko Seksualnej Przemocy w Konfliktach", w celu rozpowszechnienia wiedzy na temat przemocy seksualnej w konfliktach zbrojnych, oraz po ich zakończeniu, by ostatecznie położyć ich kres,

1. *Podkreśla*, że przemoc na tle seksualnym, kiedy użyta lub zlecona jako taktyka wojenna, celowo ukierunkowana na cywilów lub w ramach powszechnego lub systematycznego ataku przeciwko ludności cywilnej, może znacznie zaostrzyć sytuacje konfliktów zbrojnych co w ostateczności może utrudnić przywrócenie międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, *potwierdza* w tym względzie, że skuteczne kroki w celu zapobiegania i reagowania na takie akty przemocy seksualnej mogą istotnie przyczynić się do utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz *wyraża swoją gotowość*, biorąc pod uwagę sytuację w porządku obrad Rady, w razie potrzeby podjąć odpowiednie kroki w odpowiedzi na powszechną lub systematyczną przemoc seksualną;

2. *Domaga* się natychmiastowego i całkowitego zaprzestania, przez wszystkie strony konfliktu zbrojnego, wszelkich aktów przemocy seksualnej wobec ludności cywilnej ze skutkiem natychmiastowym;

3. *Domaga* się, aby wszystkie strony konfliktu zbrojnego natychmiast podjęły odpowiednie środki w celu ochrony ludności cywilnej, w tym kobiet i dziewcząt, od wszelkich form przemocy seksualnej, do których można zaliczyć, między innymi, egzekwowanie odpowiednich wojskowych środków dyscyplinarnych oraz przestrzeganie zasad odpowiedzialności dowodzenia, szkolenia wojsk z kategorycznym zakazem wszelkich form przemocy seksualnej wobec ludności cywilnej, obalanie mitów posycających przemoc seksualną, weryfikację zbrojnych sił bezpieczeństwa w związku z dotychczasowymi gwałtami oraz innymi formami przemocy seksualnej, oraz ewakuacji kobiet i dzieci od bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa przemocy seksualnej; oraz zwraca się do Sekretarza Generalnego, w stosownych przypadkach, zachęcając do dialogu by poruszyć ten problem w szerszym kontekście dyskusji na temat rozwiązywania konfliktów między odpowiednimi urzędnikami ONZ i stronami konfliktu, biorąc pod uwagę, między innymi, opinie wyrażane przez kobiety w dotkniętych społecznościach lokalnych;

4. *Zauważa*, że gwałt i inne formy przemocy seksualnej mogą stanowić przestępstwo wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości lub aktu konstytutywnego w odniesieniu do ludobójstwa, *podkreśla konieczność* wyłączenia przestępstw seksualnych przemocy z amnestii przepisów w kontekście procesów rozwiązywania konfliktów, i *wzywa* państwa do przestrzegania zobowiązań ścigania osób odpowiedzialnych za takie działania, w celu zapewnienia, że wszystkie ofiary przemocy seksualnej, szczególnie kobiety i dziewczęta, mają równą ochronę prawną i równy dostęp do wymiaru sprawiedliwości, i *podkreśla* znaczenie położenia kresu bezkarności dla takich działań w ramach kompleksowego podejścia do ustanowienia trwałego pokoju, sprawiedliwości, prawdy i pojednania narodowego;

5. *Potwierdza*, że zamierza przy ustanawianiu i odnawianiu krajowych poszczególnych systemów sankcji, wziąć pod uwagę adekwatność doraźnych i ukierunkowanych środków przeciwko stronom konfliktów zbrojnych, które popełniły gwałt i inne formy przemocy seksualnej wobec kobiet i dziewcząt w sytuacjach konfliktu zbrojnego;

6. *Zwraca się* do Sekretarza Generalnego, w porozumieniu z Radą Bezpieczeństwa, Specjalnym Komitetem do Spraw. Operacji Pokojowych, jego Grupy Roboczej i odpowiednich państw, odpowiednio, do opracowania i wdrożenia

właściwych programów szkoleniowych dla personelu organizacji humanitarnych i pokojowych wysyłanych przez Organizację Narodów Zjednoczonych w kontekście misji zgodnie z zaleceniami Rady, aby pomóc im lepiej zapobiegać, rozpoznawać i reagować na akty przemocy seksualnej i inne formy przemocy wobec ludności cywilnej;

7. *Wzywa* Sekretarza Generalnego do kontynuowania i wzmacniania wysiłków wdrożenia polityki zerowej tolerancji wyzysku seksualnego i nadużyć w operacjach pokojowych Organizacji Narodów Zjednoczonych; oraz *wzywa* wojska i policje zaangażowanych stron do podjęcia odpowiednich działań prewencyjnych, w tym szkolenia przed wysłaniem, w zakresie świadomości oraz innych działań w celu zapewnienia pełnej odpowiedzialności w przypadkach takiego postępowania z udziałem ich personelu;

8. *Zachęca* wojska i policje współpracujących krajów, w porozumieniu z Sekretarzem Generalnym, aby wziąć pod uwagę kroki by zwiększyć świadomość i reagowanie personelu uczestniczącego w operacjach pokojowych ONZ do ochrony ludności cywilnej, w tym kobiet i dzieci, a także zapobieganiu przemocy seksualnej wobec kobiet i dziewcząt w czasie i po zakończeniu konfliktów, w tym w miarę możliwości rozmieszczenia wyższego odsetka kobiet lub policji w siłach pokojowych;

9. *Wzywa* Sekretarza Generalnego do opracowania skutecznych strategii i wytycznych w celu zwiększenia odpowiednich operacji pokojowych ONZ, zgodnie z jego mandatami, do ochrony ludności cywilnej, w tym kobiet i dziewcząt, od wszelkich form przemocy seksualnej oraz by systematycznie włączał, w swoich pisemnych sprawozdaniach dla Rady o sytuacjach konfliktowych, swoje uwagi dotyczące ochrony kobiet i dziewcząt i zalecenia w tym zakresie;

10. *Zwraca* się do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych i ich odpowiednich agencji, między innymi, w drodze konsultacji prowadzonych z kobietami i przez kobiety dowodzące organizacjami, aby stworzyć skuteczne mechanizmy zapewniające ochronę przed przemocą, a w tym w szczególności przemocą seksualną wobec kobiet i dziewcząt, w okolicach obozów ONZ dla uchodźców i przesiedleńców, jak również rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji, w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i reformy sektora bezpieczeństwa wspieranego wysiłkami Organizacji Narodów Zjednoczonych;

11. *Podkreśla* ważną rolę jaką Komisja Budowania Pokoju może grać poprzez włączanie rad i zaleceń w strategię budowania pokoju po zakończeniu konfliktu, a w razie potrzeby sposoby podejścia do przemocy na tle seksualnym popełnione w trakcie i w następstwie konfliktów zbrojnych, oraz zapewnienia konsultacji i skutecznej reprezentacji kobiet w społeczeństwie obywatelskim w poszczególnych krajach konfiguracji, jako część szerszego podejścia do kwestii płci;

12. *Wzywa* Sekretarza Generalnego i jego specjalnych wysłanników o zaproszenie kobiet do dyskusji, odnoszących się do zapobiegania i rozwiązywania konfliktów, utrzymania pokoju i bezpieczeństwa oraz budowania pokoju po zakończeniu konfliktu, i zachęca się wszystkie strony do rozmów w celu ułatwienia równego i pełnego udziału kobiet na szczeblach podejmowania decyzji;

13. *Wzywa* wszystkie zainteresowane strony, w tym podmioty państw członkowskich Organizacji Narodów Zjednoczonych i instytucji finansowych, w celu wspierania rozwoju i wzmocnienia wydajności krajowych instytucji, w szczególności instytucji sądowych i systemów opieki zdrowotnej lokalnych sieci społeczeństwa obywatelskiego, w celu zapewnienia długotrwałej pomocy ofiarom przemocy seksualnej w konfliktach zbrojnych i w sytuacjach po konfliktowych;

14. *Wzywa* właściwe regionalne i podregionalne instytucje aby w szczególności rozważyły opracowanie i wdrożenie przepisów, działań i popieranie na rzecz kobiet i dziewcząt dotkniętych przemocą seksualną w konflikcie zbrojnym;

15. *Ponadto zwraca się* do Sekretarza Generalnego o przedstawienie sprawozdania Radzie do 30 Czerwca 2009, w sprawie wdrożenia niniejszej rezolucji w kontekście porządku Obrad Rady, z wykorzystaniem informacji dostępnych ze źródeł Organizacji Narodów Zjednoczonych, w tym grup krajowych, operacji pokojowych i innego personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych, które mogą objąć, między innymi, informacje o sytuacjach konfliktów zbrojnych, w których przemoc seksualna jest powszechnie i systematycznie stosowana na ludności cywilnej: analizę tendencji i częstości występowania przemocy seksualnej w sytuacjach konfliktu zbrojnego, propozycje strategii w celu zminimalizowania podatności kobiet i dziewcząt do takiej przemocy; wzorce w pomiarze i zapobieganiu przemocy seksualnej; odpowiedni wkład Organizacji Narodów Zjednoczonych w partnerów wykonawczych; informacje o swoich planach w zakresie ułatwiania zbierania aktualnych, dokładnych i wiarygodnych informacji o przemocy seksualnej w sytuacjach konfliktów zbrojnych, w tym poprzez lepszą koordynację działań ONZ na miejscu i w siedzibie głównej oraz informacje na temat działań podejmowanych przez strony konfliktów zbrojnych do wdrożenia obowiązków opisanych w niniejszej rezolucji, w szczególności poprzez natychmiastowe i całkowicie zaprzestanie wszelkich aktów przemocy seksualnej i podjęcie odpowiednich środków w celu ochrony kobiet i dziewcząt przed wszelkimi formami przemocy seksualnej;

16. *Postanawia* aktywnie zająć się tym zagadnieniem.